

ANTONI JOVER

- De família adinerada, en un moment donat ho abandona tot per seguir la crida de Jesús. Després de provar la Cartoixa, el Císter i Foucault entrà als Caputxins.
- Missioner durant més de quaranta anys a l' Amazones. Amic dels indígenes. Va fer de l'escolta i la companyia el lloc privilegiat de la seva missió
- Profundament contemplatiu, sobri, de poca paraula però profunda. El seu rostre, gastat per la vida, transparentava mirada d'infant.

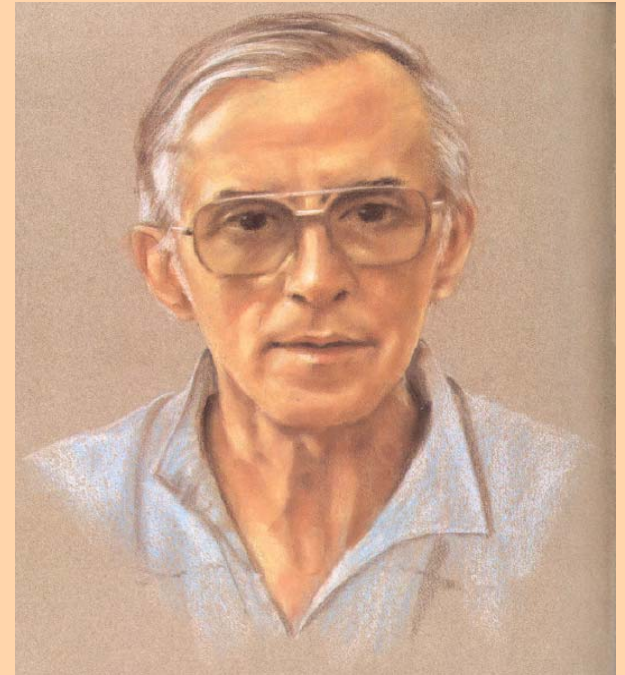
“La vida del missioner bàsicament és aquesta: visitar la gent i estar amb ells”

PERE CASALDÀLIGA

Pobreza Evangélica

No tener nada.
No llevar nada.
No poder nada.
No pedir nada.
Y, de pasada,
no matar nada;
No callar nada.

Solamente el Evangelio, como faca afilada
Y el llanto y la risa en la mirada
Y la mano extendida y apretada.
Y la vida, a caballo, dada.

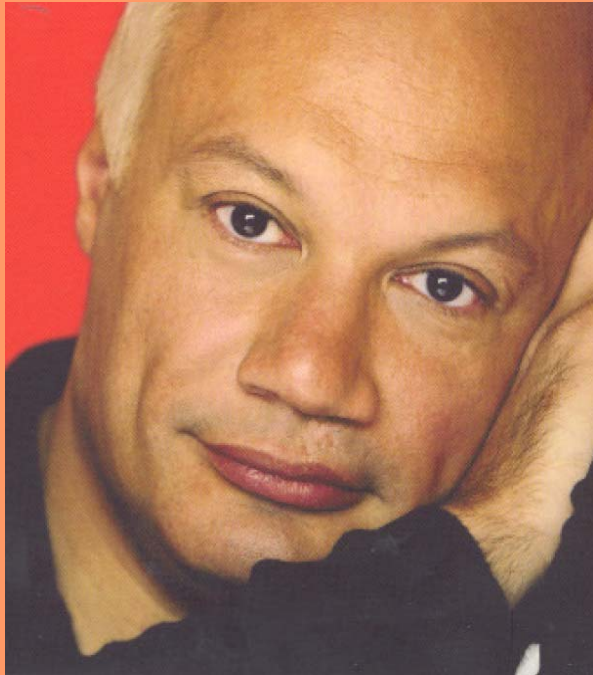

L'any 2008 l'Editorial Nueva Utopía publica el llibre

LAS CAUSAS QUE DAN SENTIDO A SU VIDA: RETRATO DE UNA PERSONALIDAD

Homenaje de amigos

ERIC-EMMANUEL SCHMITT

- Autor de teatre, novel·lista i director de cinema traduït a 40 llengües.
- Fa de la recerca de Déu el tema principal de la seva obra.
- Filòsof d'orígens familiars ateus, demostra que Déu no és incompatible amb la raó.
- La filosofia l'ajudà a obrir-se a Déu però el trobà en una experiència mística al Sàhara.
- L'atreu un Déu que per amor es fa "impotent" en respectar la llibertat de l'home."

CRISTINA KAUFMANN

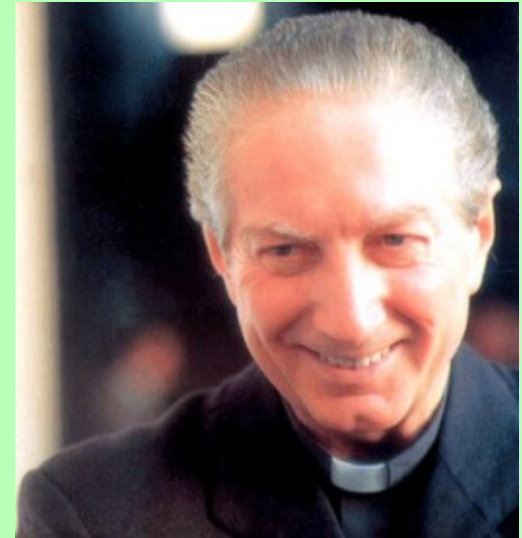
- Germana Carmelita del convent de Mataró, ens ha deixat un mestratge espiritual senzill i profund. Hom podia mantenir-hi una conversa i percebre que vivia en Déu i que tractava les coses de Déu amb paraules senzilles. Certament una dona d'experiència, tota ella transparència de Déu.
- Tenia una gran capacitat per suscitar confiança, sabia escoltar i, parlant amb ella, hom participava de la música de l'Esperit.
- Des de la seva vida contemplativa ha exercit un gran mestratge espiritual a través de conferències, recessos, articles i, fins i tot, entrevistes per TV.

“Jesús se’ns presenta com aquell que no pateix cap fissura entre interior i exterior, entre el Pare i els germans, entre la pregària i l’acció, entre la contemplació i l’acció. És el místic, l’únic místic”

CARDENAL MARTINI

- Home de gran cultura, biblista. Ha realitzat una gran obra pastoral d'iniciació a la lectura de la Bíblia i a l'aprofundiment espiritual. Les seves pregàries de joves a Milà en són un exemple així com els grups *Samuel* d'ajuda al discerniment vocacional.
- Persona molt oberta, amb gran capacitat d'escolta, convençut que l'Esperit Sant pot parlar per boca de qualsevol persona. Va fundar a Milà la Càtedra dels no creients, per a apropar-se als seus punts de vista
- El seu mestratge, a través de nombrosíssims llibres, la majoria transcripcions d'exercicis espirituals, ens ha atansat als personatges bíblics, a la *lectio divina* i a la pregària personal

“Jo recomano molt fer una pausa de silenci després d’escoltar la paraula. En l’àmbit del silenci se suscita una resposta en cada oient. Tal vegada sorgeixin preguntes. Jo confio totalment en un cor que escolta.”

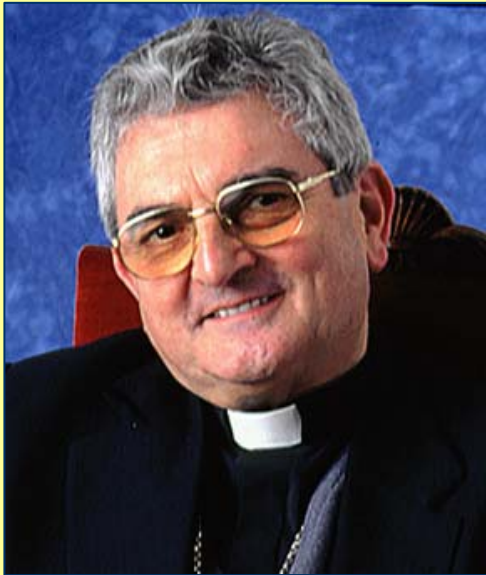
ETTY HILLESUM

- D'origen jueu i nascuda a Holanda, Etty Hillesum escollí voluntàriament la deportació a Auschwitz.
- A través del Diari, que escriu durant dos atapeïts anys, descobrim l'evolució d'una vida possessiva i desenfrenada a una singular mística solidària.
- A la recerca de Déu, Etty el percep en ella mateixa i alhora el present en la interioritat humana.
- El seu testimoni esdevé el “cor pensant” del sofriment al camp de concentració.
- Etty explicita una complicitat amb la vida que li permet integrar i transcendir sofriment, felicitat i bellesa.

La meva vida és, en realitat, escoltar-me a mi mateixa contínuament, escoltar els altres i Déu. I quan dic que jo m'escolto, aleshores és Déu qui escolta en mi. El més essencial i el més profund de mi, escoltant el més essencial i el més profund en l'altre. De Déu a Déu.

BISBE CARRERA

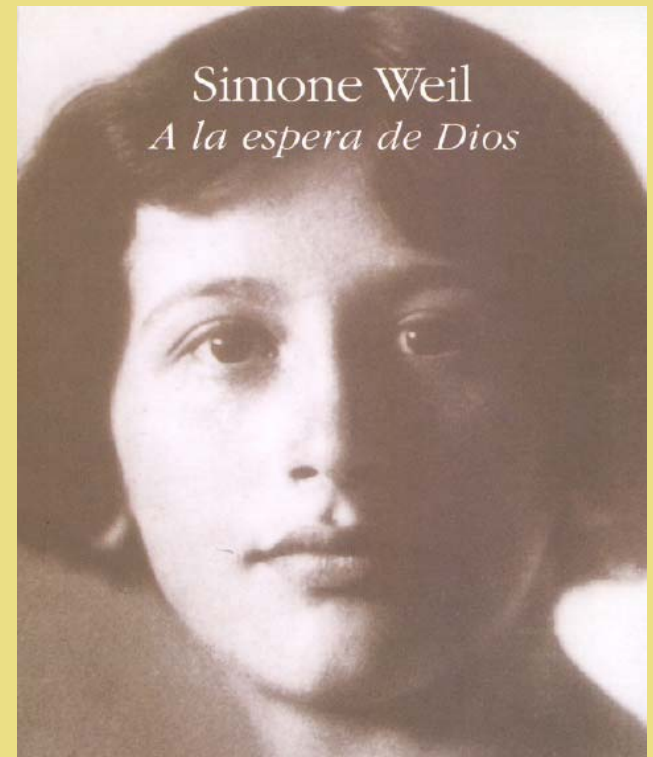
- Proper, accessible i compromès, que va viure molt temps en barris obrers.
- Home de país i de diàleg amb el món civil i polític, sempre a punt per acudir a ràdios i diaris.
- Treballador incansable, va fundar l'editorial Nova Terra i Ràdio Estel.
- Sincer, humil, deia sempre el que pensava.

“Cal que tinguem una ànima de publicà, perquè el publicà no és el qui està malalt –que tots n’estem–, ni el qui no és just –que no ho és ningú–, sinó el qui ho reconeix”.

SIMONE WEIL

En l'amor veritable, no som pas nosaltres que estimem els dissortats en Déu, sinó Déu en nosaltres qui estima els dissortats. Quan estem en la dissort, és Déu en nosaltres qui estima aquells qui ens volen bé. La compassió i la gratitud procedeixen de Déu, i quan es donen una mirada, Déu és present en el punt mateix on els esguards es troben.

- **Filòsofa, activista i mística.**
- **Compromesa amb el món obrer, participà i dirigí diverses manifestacions d'aturats.**
- **Puntualment abandonà la docència de Filosofia i treballà en tres fàbriques, una de les quals la Renault, amb un sou de peó per tal de viure plenament l'experiència obrera. Així mateix, impartia classes nocturnes als obrers.**
- **L'experiència a la fàbrica, el descobriment de la humiliació i la dissort en el món del treball, i posteriorment una vivència mística profunda donaren un gir espiritual a la seva vida.**

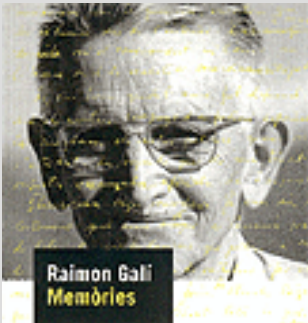
GERMÀ ADRIÀ

- Es consagrà com a Germà de les Escoles Cristianes (La Salle) per tal de procurar una educació humana i cristiana als joves, especialment als més necessitats.
- Gran part de la seva vida la va dedicar als més marginats, com a educador de carrer, principalment al Barri Xino de Barcelona, on també col·laborà fins als darrers anys amb el Centre Obert Joan Salvador Gavina.
- La seva missió el portà a seguir els més necessitats per les presons de tot l'Estat, sentint ben de prop el seu patiment i fent-lo pregària

"Danos fuerza, Señor, para que todos los interrogantes los resolvamos nosotros mismos, que Tú sabes que los podemos resolver, y Tú quieres que los resolvamos" (Interrogantes desde los marginados)

RAIMON GALÍ

- Barcelona, 1917-2005, fill del pedagog Alexandre Galí. El 1939 s'exilià a França, Cuba i finalment a Mèxic, col·laborà en la revista "Full Català", publicada pels catalans exiliats i promogué, amb aquests, "Quaderns de l'Exili".
- Al seu retorn a Catalunya, el 1948, fou, en una primera època, un dels mentors del grup de joves anomenat CC (Catòlics Catalans) i també de l'Acadèmia de la Llengua Catalana de la Congregació Mariana.
- Cristià convençut amb horitzons amples. Va admirar els companys del front d'ideologia anarquista, diferent a la seva, en plena guerra civil.
- Per a ell no hi havia acció vàlida sense sentiment, sense lligam espiritual.
- Ha estat un exemple d'home de pensament fort enfront el relativisme.

"El que havia vist amb els meus ulls era la bellesa inexpressable del món, lligada amb el fet de la meva vida que en formava part"

MONTSERRAT GUDIOL

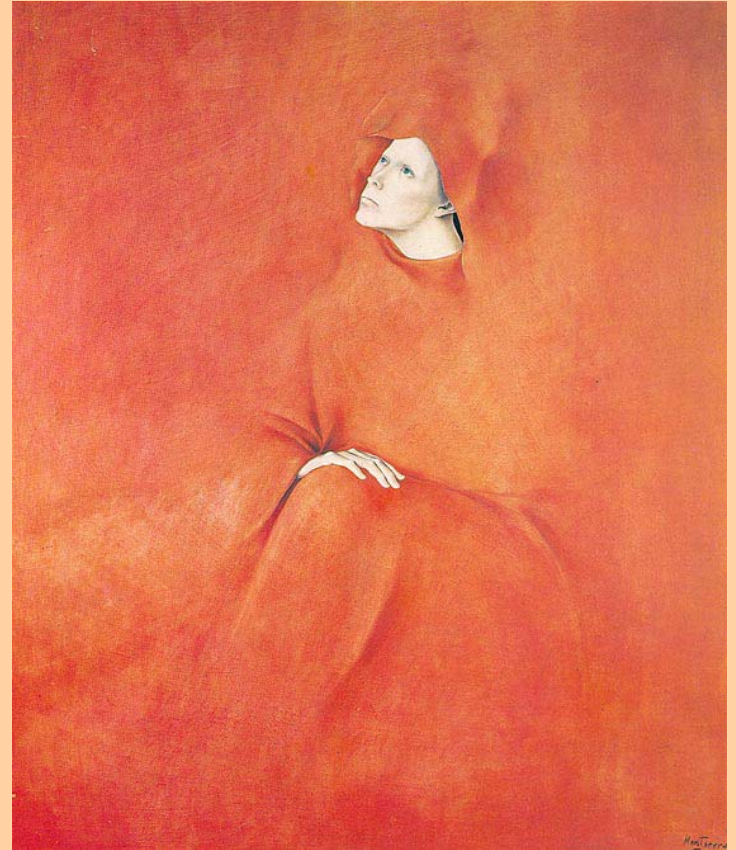
- El seu art ens parla de la serenitat tranquil·la del pas del temps i de la problemàtica humana.
- Les seves obres reflecteixen el misteri de l'amor que envolta l'esperit de l'ésser humà en totes les seves vessants.
- Les obres són poemes artístics carregats de silencis misteriosos, inquietants i profunds, que ens conviden a una pau interior.

SANT JORDI

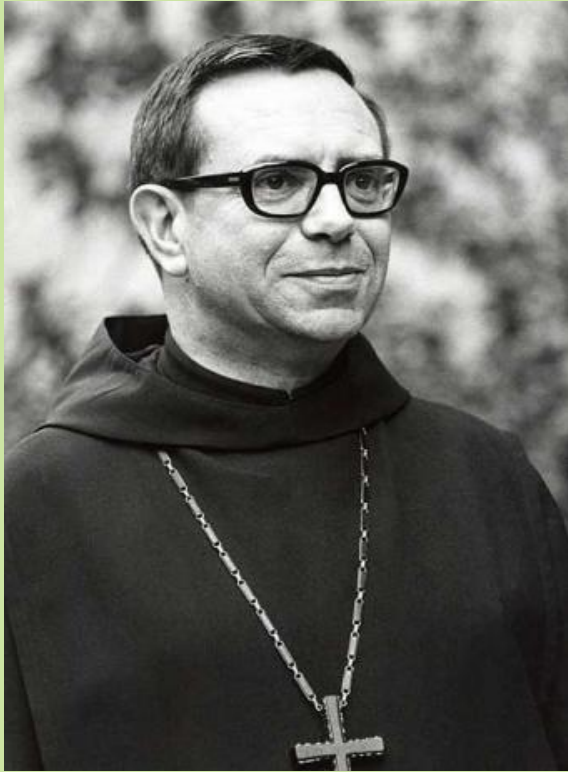
de Montserrat Gudiol (fragment)

*"Visc, llaurador vestit de lluna i sol,
conreant amb amor la terra roja
en la tela fidel de Gudiol"*

(Jordi Enjuanes-Màs)

ABAT CASSIÀ JUST

- Persona humil, senzilla i propera, era la icona de la bondat i del diàleg.
- Com a abat, sempre demanava consell, mostrant en el discerniment dels temes un gran respecte per la persona, amb sentit sobrenatural i cercant sempre la resposta més evangèlica.
- Era un home que, quan parlaves amb ell, no tenia respostes, ell mateix era la resposta. Molts reberen d'ell, consol, ajuda, escolta i paraula guaridora davant situacions personals difícils.
- Amb gran esperit profètic va saber donar respostes valentes, a situacions difícils, durant els anys de la Dictadura

“Era una persona desacomplexada, oberta, que va aprendre a deixar-se portar per l’Esperit sense por. Amb un discurs càlid, no rebuscat, franc i prou humil com per comunicar les pròpies pors. Inspirava confiança, acceptava correccions i crítiques, la seva presència donava pau”. Gna. Maria Lourdes Solé

JOSEP MARIA AINAUD DE LASARTE

- Home compromès, ha treballat i treballa incansablement per a la promoció de la història de l'art i de la cultura catalana.
- Ha lluitat sempre per un país solidari i lliure, amb l'objectiu de deixar un món millor del que va trobar.
- Amb delicada i amable disposició pel diàleg, sempre, ha procurat acceptar i respectar els altres.

"Cal fer les coses pels altres i cal valorar el que tens. El que jo he après a la meva vida no és mèrit meu sinó dels meus mestres"

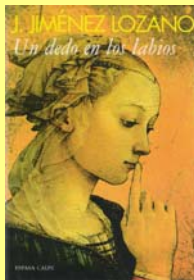
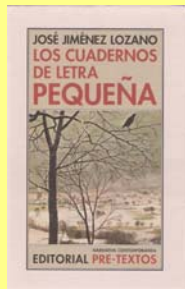
JOSÉ JIMÉNEZ LOZANO

- Home accessible i sincer a qui no interessa la glòria d'aquest món. La seva obra literària és cant a la bellesa. I el que pretén amb ella és il·luminar i acompanyar.
- En les seves pàgines ens trobem davant una literatura d'allò senzill i ordinari, dels detalls minúsculs de la vida de cada dia narrats sota la mirada d'un home que sap albirar allò prodigiós en les coses més quotidianes.
- Res hi ha de superficial en els seus mons de ficció. La bellesa, la bondat, la tendresa, la compassió i la gratuïtat són els valors que conformen la seva producció literària.

“Cuando escribo sólo pretendo decir la verdad, por eso fabulo”

- Els seus personatges simbolitzen un món espiritual, profundament interioritzat, amagat al soroll exterior, a la bullícia, i allunyat de qualsevol forma de frivolitat i superficialitat.

“El narrador es, en realidad, muy poca cosa. Se le regala todo; sólo tiene que olvidarse de sí mismo, ser fiel a los rostros que ve, a las voces que oye, a las historias que en sus adentros se le cuentan; y luego levantar esa vida con palabras. Sin dejar de advertir que, entre dos de ellas, la más humilde es la más hermosa y verdadera”.

SOR GENOVEVA

- Va néixer a Sabadell i pertany a la Comunitat de les filles de la Caritat.
- Ha dedicat tota la seva vida al servei de les persones més febles que viuen en els marges. Els sense sostre i els sense papers, els afectats per la sida, els nens abandonats, la gent gran solitària, les parelles que es maltracten, els presos... són el seu món.
- Veu i creu Déu en el seu cor, en la pregària, en el perdó, en la misericòrdia, en compartir i, sobretot, en els que viuen i malviuen.

Alguna vegada ha definit les seves conviccions:

Tot home o dona és un fill de Déu, cridat a la felicitat...

Tot home o dona degradada és recuperable amb l'amor.

L'escola pot prevenir la presó.

La justícia humanitzada acaba reeducant.

L'acollida és la millor pedagogia per a la rehabilitació.

Condemnar a priori no és propi del cristià.

És normal l'engany en el que busca sobreviure.

ABBÉ PIERRE

- Va néixer l'any 1912 a Lió (França) en el si d'una família benestant. Als dinou anys, després d'una peregrinació a Assís, repartí els seus béns entre diverses obres de caritat i renuncià a la part del patrimoni familiar.
- Ingressà a l'orde dels caputxins i fou ordenat capellà el 1938, a causa d'una salut fràgil va haver de renunciar a la vida comunitària.
- Durant la II Guerra Mundial entrà a la resistència i després de ser arrestat va poder fugir a Algèria.
- Després de la guerra, altre cop a França, fou diputat i fundà un alberg de joventut internacional per a la reconciliació.
- Va fundar la comunitat dels Drapaires d'Emmaús formada per persones sense sostre, amb qui convivia. Amb el que la societat llençava podien viure ells i ajudar a altres persones necessitades.
- Va morir als 94 anys. *“Només suportó viure tant temps perquè tinc aquesta certesa: morir és, tant si ens ho creiem com si no ens ho creiem, **RETROBAMENT.**”*

El seu lema era “donar de menjar abans d'evangelitzar” el va convertir en la persona més respectada pels francesos i el més popular després de l'oceanògraf Jacques Cousteau..

ROSA DEULOFEU

- Neix a Barcelona el 29 d'abril de 1959.
- Molt compromesa amb les parròquies del Casc Antic de la ciutat.
- Presidí el Moviment de Centres d'esplais cristians
- A partir de l'Aplec de l'Esperit de Manresa s'iniciaren els seus tretze anys de treball en la Delegació de Joventut del Bisbat de Barcelona.
- Participà com a mare conciliar en el Concili Provincial Tarraconense i en les Jornades Mundials de la Joventut.
- Va portar la coordinació i organització de la trobada de Taizé a Barcelona l'any 2000 i el seu darrer esforç va ser la preparació de la trobada del Papa amb els joves a Madrid. Va morir el 5 de gener del 2004.

En el pròleg del llibre “Rosa, el somriure de la fe Escrits autobiogràfics i altres” (Ed.STJ), el bisbe Carrera va escriure:

“Tothom estava encisat amb el somriure que no li queia mai dels llavis, com un arbre de fulla perenne. Però sabia plorar. I plorava. Vull dir que la pau serena que afluïa en ella li venia d'un treball esforçat i generós, sostingut dia a dia”

FRANCESC TORRALBA

- Filòsof i teòleg, és pare de cinc fills.
- Premiat per diversos assaigs en llengua catalana, ha publicat més de quaranta llibres. Escriu a diverses revistes especialitzades i està molt present en els mitjans de comunicació a casa nostra.
- És un gran divulgador, amb gran claredat expositiva i profunditat, dels temes més complicats.
- És un bon referent cristià en els nostres ambients intel·lectuals.

Planteja en la seva obra l'anàlisi de les qüestions centrals de l'existència humana (el sofriment, la mort, el silenci, Déu, el sentit de la llibertat) des de una perspectiva que tracta d'integrar la riquesa de l'herència judeocristiana i els corrents filosòfics moderns i contemporanis.

FRANCESC CASTELLÓ

- Neix l'any 1914 a Alacant, viu a Lleida i Juneda.
- Forma part de la Federació de Joves Cristians de Catalunya (FEJOC).
- El 29 de setembre de 1936 el Tribunal Popular de Lleida a la Paeria el condemna a mort per declarar-se catòlic. És afusellat a mitjanit a les portes del Cementiri de Lleida.
- OBRES D'APOSTOLAT: Classes gratuïtes als nens pobres de Lleida. Repartí menjar al barri del Canyeret, organitzà una biblioteca popular en aquest mateix barri.

“Si ésser catòlic és un delicte accepto de bon grat ser delinqüent, ja que la felicitat més gran que pot trobar l’home en aquest món, és morir per Crist”

MADELEINE DELBRÊL

"Nosaltres, gent del carrer, creiem amb totes les nostres forces que aquest carrer, que aquest món on Déu ens ha posat és per a nosaltres el lloc de la nostra santedat"

Pregària

...

***Però oblidem la música del teu Esperit
I fem de la nostra vida un exercici de
gimnàstica;
Oblidem que en els teus braços es balla,
Que la teva santa voluntat és d'una
inconcebible fantasia,
I que no hi ha monotonia ni avorriment
que per les velles ànimes
que estan immòbils al fons
en l'alegre ball del teu amor...***

- Madeleine (1904-1964), durant més de 30 anys va viure a Ivry un barri obrer de París.
- Va treballar activament com a assistenta social, vinculada a l'ajuntament del seu barri, governat pels comunistes.
- Va viure amb unes companyes, formaven una petita comunitat, la seva casa estigué sempre oberta a tothom.
- En aquells moments hi havia "la Missió de França" i ella es comprometé amb la feina que realitzaven els capellans obrers.
- El seu únic objectiu fou viure l'Evangeli al mig del seu barri, de la seva gent.
- Es considerada una de les grans místiques del segle XX.

FRA ROSSEND

NOM DE CRISTIÀ I FILL DE DÉU: **Rossend Vendrell**, germà de tots els homes.

DATA DE NAIXEMENT: **5 de maig de 1924**, en un dia d'amor per una eternitat feliç.

RESIDÈNCIA TEMPORAL A LA TERRA: Convent dels caputxins.

PROFESSIÓ: Religió, servidor de Déu i dels germans, especialment dels més pobres.

TRETS FÍSICS: Els ulls clars, plens d'esperança, les mans obertes als pobres i a tothom.

MISSIÓ ESPECIAL: Portador de la Bona Notícia als més pobres i desvalguts.

CONDICIONS DE TREBALL: les 24 hores del dia, sempre disponible.

EL MEU PARLAR: de Déu, de l'amor, de l'esperança, de la vida eterna.

EL MEU COMPORTAMENT: com a frare menor viure l'evangeli de nostre Senyor Jesucrist i, com Ell, comprometre'm per la seva causa fins a la mort.

Rossend Vendrell

JOSÉ ANTONIO PAGOLA

- Molts anys vicari episcopal de Mons. Setién.
- Gran divulgador de l'Evangelí en diàleg amb el món contemporani, amb una visió actualitzada del missatge cristià.
- Mogut per la voluntat de fer més propera la figura de Jesús als qui no el coneixen i als cristians decebuts, s'ha passat 7 anys preparant el llibre: "Jesús una aproximación histórica" (PPC Madrid 2007): que ens contagia la fascinació per la figura de Jesús.

“No lo hemos de olvidar. Sólo Jesús nos ha contado cómo es Dios. Sólo él es la fuente para acercarnos a su Misterio. Cuántas ideas raquílicas y poco humanas de Dios hemos de desaprender y olvidar para dejarnos atraer y seducir por ese Dios que se nos revela en Jesús.”

ANTONI BASSAS

- Periodista socialment compromès que estima la seva terra, la seva gent amb els seus problemes i, sobretot, estima la veritat i l'honestat en explicar-la.
- Pare de família responsable, entusiasta seguidor del Barça, capaç de veure la realitat amb sentit de l'humor.
- Públicament s'ha declarat oberta i clarament CRISTIÀ. Ho ha fet sense fer soroll, sense cridar, sense fer-se l'heroi, enmig d'una societat on declarar-se cristià no dóna prestigi, mostrant-nos d'aquesta manera el lloc on recolza el seu testimoni.

“El més important a la vida és la vida mateixa amb les seves limitacions. La felicitat està en desitjar allò que un fa i allò que un és.”

FRA ELOI DE BIANYA

- Neix el 1875 a Sant Salvador de Bianya. Entrà de postulant als caputxins d'Olot. L'any 1903 va arribar a la seva casa definitiva, Sarrià on a partir de 1906 es va fer càrrec de la porteria.
- Durant els gairebé 30 anys que va realitzar aquesta feina d'una manera exemplar. Parlava poc però transmetia una gran pau a tots els que el tractaven. Se'l veia ple de Déu. S'interessava per tothom i no feia diferències entre pobres i rics. Era molt humà.
- El testimoni sobre la santedat de vida de fra Eloi és unànime entre els qui el van conèixer.
- Màrtir a Catalunya en temps de la Guerra Civil.

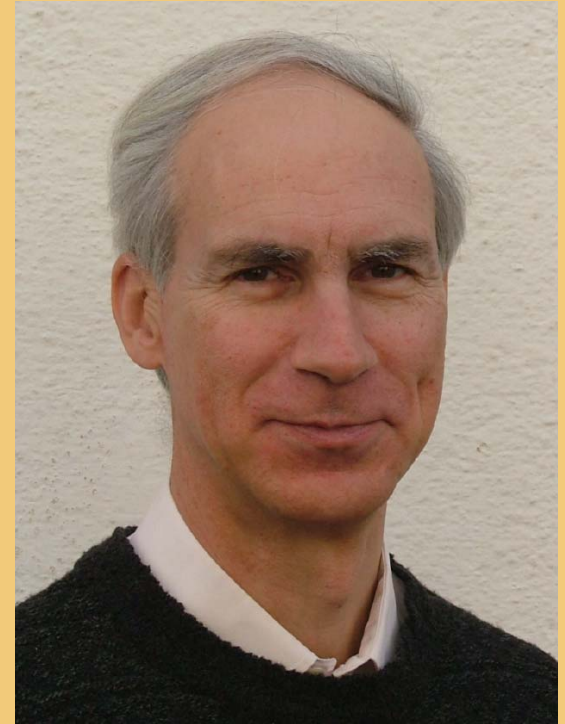
Tenia algunes dites que reflectien la seva manera de ser:

“Els homes només haurien de fer tres coses: resar, treballar i descansar o menjar”

“Si no pots parlar bé d'una persona, no diguis res”

DAVID JOU

- Físic i poeta, conjuga en la seva vida la ciència més abstracta amb l'art de la paraula profunda i bella.
- Persona molt intel·ligent i culta i alhora accessible i humil. Sempre disposat a escoltar preguntes i a comunicar la seva saviesa quan se li demana.
- Preocupat pel diàleg entre Ciència i Fe, ens ajuda amb els seus escrits i conferències a descobrir les raons internes de l'Univers, la seva Bellesa i la seva coherència amb la cosmovisió cristiana.
- La bellesa de les equacions matemàtiques, l'aventura de conèixer, l'emoció de la litúrgia, l'home com a ésser mirat per Déu..., són alguns dels seus temes poètics.

“Tothom, quan em presenten, diu de mi que sóc físic i poeta, i s'obliden d'allò que per a mi és més important, que sóc cristià.”

TESTIMONI ANÒNIM

- Dins el núvol immens de testimonis, cadascú té els seus personals.
- Es van creuant en el nostre camí moltes persones que han vertebrat seriosament la seva vida segons Jesucrist i que ens fan de punt de referència i ens acompanyen i ens il·luminen en la nit.
- No estem sols en el nostre propòsit de seguir Jesús de Natzaret, hi ha molta brasa ardent amagada sota la cendra en la nostra comunitat cristiana. Sols cal ajuntar-la una mica i bufar perquè es faci un gran foc.